

Fotografia que, amb el seu corresponent comentari, va ser publicada a la major part de diaris i a alguna revista de l'Estat. Amb el ben'entès que les primeres anoves varen ésser pagades religiosament pels socis del C.I.T. Tenim a mà diferents factures, precisament de la teva firma: una del 31-5-82 de 20.000' ptes., una altra del 31-1-83 de 16.920' ptes., una altra del 28-2-83 de 8.121' ptes., una altra, de la mateixa data, de 67.680' ptes. i una altra del 31-5-84 de 7.500' ptes. Per aquests motius, encara que quedi clar que la nostra missió ha estat promocionar l'Escala i no l'anxova, el teu escrit ens sorpren.

Tornem al C.I.T.: Com a soci, com tots els socis i tots els escalencs, tens les portes obertes, el que necessitem son col.laboradors actius amb ganes de treballar. Si tu creus que el nostre opuscle es tan defectuós, presenta un nou text, que ocupi el mateix espai, l'estudiarem amb interès i si a criteri de la Junta, l'oferta és millor, no tindrem cap inconvenient en canviar-lo de cara a futures promocions. Com no tenim cap inconvenient, si ho creiem necessari, presentar a l'Assemblea un projecte de canvi de la Societat, ens és el mateix que es digui «Foment de Turisme», com «Patronat de Turisme», sempre que se'l reestructuri de tal manera que gaudeixi d'un pressupost adequat als projectes de promoció que la importància turística de l'Escala requereix. Si arriba aquest moment, et preguem que tant tu, com totes les persones amb iniciatives, us presenteu per entrar dintre l'elecció de la nova Junta. Si compteu amb un bon recolzament econòmic, podreu fer bona tasca, ara, el que possiblement no evitarem, serà la crítica fàcil i algun comentari irònic.

Per la nostra part la feina que hem portat, i portem, a terme, condicionada per uns limitats recursos econòmics, com tota activitat humana tindrà diferents valoracions. Ja tenim la teva, però podem assegurar-te un fet ben evident, com és el desig total i absolut d'intentar fer-la ben feta. Aquesta és al menys la satisfacció íntima i personal que ningú ens podrà treure.

I ja res més.

Ben cordialment

Per La Junta

Lluís Morral (Secretari)

Frederic Ballester (President)

NOTA DE L'ALCALDIA PER A L'ESCALENC

En sessió ordinària celebrada amb data de juliol propassat, l'Ajuntament Ple aoptà, entre altres, el següent acord:

«Convocar oposició lliure per a la provisió en propietat d'una plaça d'Auxiliar d'Administració General, enquadrada dins del Grup de Funcionaris d'Administració General, Subgrup d'Auxiliars, dotada amb el nivell de proporcionalitat quatre, pagues extraordinàries, augments per antiguitat i altres retribucions o emoluments que corresponguin d'acord amb la legislació vigent.

Aquesta plaça vacant a la plantilla de personal fou creada per acord del Ple Municipal de data 30 d'octubre de 1.984.

Aprovar les bases, adjuntes a la proposta, per a regular el procediment selectiu.

Igualment, en l'indicada sessió fou també acordada «la convocatòria de concurs-oposició per a la provisió en propietat d'una plaça d'Assistent Social, del Grup de Funcionaris d'Administració Especial, Subgrup Tècnics de Grau Auxiliar, vacant a la plantilla, dotada amb les retribucions del nivell de proporcionalitat vuit, pagues extraordinàries, trienis i demés retribucions o emoluments que pertoquin, d'acord amb la legislació vigent; i l'aprovació de les bases que s'adjunten a la proposta i que regiran el procediment de selecció.»

Els edictes de la informació pública d'ambdues convocatòries i el text de les bases que regulen els respectius procediments selectius, romanen exposats al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

El que es fa públic per a general coneixement.

L'Escala, 9 d'agost de 1.986
L'ALCALDE

ACLARIMENT: l'Editorial de «L'Escalenc» del mes de juliol propassat, s'ha de considerar signat únicament pels següents membres del Consell de Direcció: F.X. Vila i Mitjà, Dolors Poch, Jordi Boix i Francesc Targa.

FULL OBERT

REFLEXIONS...

Estem en ple període de vacances. Tothom més o menys en gaudeix, però no tant els que per servir als altres han de treballar més...

Hem pensat alguna vegada en les mil coses que ens proporcionen la joia, però que són fruit d'algú que se sacrifica i ens serveix?

El pa calent i cruixent del matí... Sota el goig i el plaer d'aquesta menja tant vulgar, hi ha algú que ha passat la nit fent-lo i pot ser ha tingut molta calor...

Les escombraries ens fan nosa a casa i serien un niu de brutícia si no ens les poguessin treure. Pensem en els escombraires, en els homes que buiden les papereres o escombreren els carrers? Són persones!...

I el mariner que va a pescar, perquè tu mengis peix fresc, o el que porta el Creuer perquè en un passeig, puguis contemplar les marevelles del mar, també són persones!...

I el conductor dels vehicles que et porten de Barcelona, Girona o Figueres al teu poblet mariner... i el que et ven els billets...

I el que treballa, reparant coses que s'han fet malbé, la dona que neteja els apartaments o restaurants, perquè tu puguis trobar-hi un lloc de repòs, joliu i acondicionat...

I els dependents de totes les botigues, agències etc...

Ens podem dir que ho fan per treball, per negoci, per interès personal, que ja s'ho cobren... Naturalment!... Però i l'amabilitat amb què ens tracten?... i el somriure acollidor... i la simpatia i amistat que ens ofereixen?...

Tot això té un preu i sols pot pagar-se restant-los agraits...

I és curiós, aquestes persones no surten pas als diaris, no se'ls fa cap recepció, ni cap interviu... ni surten a la portada de cap revista d'aquelles que s'anomenen «del Corazón».

Aquestes persones i altres que no he anomenat, perquè seria

llarga la llista, ens ajuden a ésser feliços... ens desperten a l'il·lusió i ens desvetllen, si els tenim en compte, la gratuïtat i l'agraïment.

També hi ha els elements naturals, a més de les persones, que si els sabem mirar quanta joia ens proporcionen!...

Hauriem d'ésser com Francesc d'Assís, amarats d'agraïment i de lloança i això no ens enduriria tant el cor com a vegades li tenim!

Ell cantava:

- Gràcies Senyor per el germà sol, tant resplandent.

- Gràcies per la germana aigua tan pura i tan casta.

- Gràcies per els aucells i les flors.

- Gràcies pel vent... i hauria dit per la «tramuntana» que bufa cridanera i esbojarrada i ens diu que cal esbargir les boires de la nostra vida i tornar a ésser cel blau i serè...

- Gràcies, deia, per la Germana Mort... que cada any ens clava una mossegada perquè se'ns emporti algú que estimem...

- Gràcies per les fulles seques que fan sardana, cantariem nosaltres, i són mogudes per un Vent. Fa bó de creure que l'estranya sardana de la Història, la fa ballar un Vent inefable... i també en aquest Vent que s'anomena Esperit, donem-li les gràcies.

Per tots nosaltres el període de vacances, hauria d'ésser un càntic de lloança a la sorra, a l'aigua salada del mar, a la gavina que vola, però també sobre tot un càntic a les petites fineses i petits serveis que rebem els uns dels altres i que ens fa ésser germans, i de retop, fills del mateix Pare.

És bó reflexionar, contemplant les postes de sol, en les roques o sentats en els bancs de la Punta... Són com un bany del matí, fresc, tonificant, relaxant, encoratjador... que ens en podem emportar com el millor record d'uns dies passats a l'Escala...

NEUS XIMINIS